fraværende, og sligt ei enten selv eller ved Fuldmagt have besørget, da skal Gods, Varer, Skrifter, Regnskabsbøger, Papirer og alle den Afdødes Midler ved Notarius Publicus registreres udi Nærværelse af den ordinaire Dommer, tilligemed den fremmede Nations Consul eller anden publik Minister og 2de Kiøbmand af Nationen, og overleveres 2 eller 3 Kiøbmænd, som af bemeldte Consul eller Minister dertil udnævnes, i Forvaring, Eiermændene eller Creditorerne til Bedste; Og paa de Steder, hvor ingen Consul eller anden Minister er, skal det altsammen ske i Nærværelse af 2 eller 3 Kiøbmænd af samme Nation, hvilket dertil ved de fleste Stemmer beskikkes.

(*) Tidligere stod der ved en trykfejl: eller de og ved.

41. [Begge Konger skal holde deres Ministre ved hinandens Hof, og deres Consuler udi visse Havne, paa det de desto lettere kan communicere og andrage alt det, som kan tiene enten til det almindelige eller enhvers Beste i Særdeleshed.]

42. [Den Kiøbe-Contract, som blev sluttet i Khavn d. 15 Jun. 1733 imellem den Franske Krone og det Danske octr. Vestindiske og Guineiske Comp. over Afstaaelsen af den Insel St. Croix i America, er herved fornyet og confirmeret, og skal holdes ligesaa gyldig, som den i denne Tractat Ord fra Ord var indført.]

43. [Om der imellem Kongen af Danmark og Frankrig nogen Stridighed opkom, som i Commercien nogen Forhindring eller Ophør kunde foraarsage, skal begge Kongers Undersaatter gives 6 Maaneders Frist, fra den Dag at regne, de derom vorde advarede, til deres Varer at sælge eller andensteds hen at transportere; og maae de i bemeldte Tid hverken ved Arrest paa deres Personer eller Gods angribes eller Skade tilføies.]

44. [Ingen privat Fornærmelse skal i nogen Maade denne Tractat kunne svække eller nogen Tvistighed imellem begge Nationer foraarsage, men enhver skal svare til sin egen Gierning, saa at den ene ei skal lide for den andens Forseelse, under Navn af Represailler eller anden slig odieuse Procedure; med mindre det skeer for Rettens Fornegtelse eller alt for længe Ophold, da det i sligt Fald er den Konge, hvis Undersaat Uret er vederfaret, tilladt at benytte sig af Folke-Retten, indtil Erstatning skeer.]

45. [Begge Konger vil holde kraftig Haand over, at hver af bemeldte Artikler troelig holdes, og hverken directe eller indirecte noget derimod foretages.]

46. [Ratificationerne over denne Tractat skal i Khavn udvexles inden 2 Maaneder.]

[Med Slutningen af denne Tractat er vedføiet: Formularer til Danske Skibes Passer og Certificater efter Tractatens 21 § (*).]

(*) Udeladt her.

Ad § 2, nr. 8

Forordning af 13. maj 1769 om Selveier-Bønder i Danmark og de dem allernaadigst forundte Fordele, som senest ændret ved lov nr. 215 af. 31. maj 1963 om arv, § 5, 1. pkt.

Forskriften indeholder 7 paragraffer, men alene § 5, pkt. 1, foreslås bevaret.

[Vi Christian den Syvende, osv, G. v.: At, da Vi med allernaadigst Velbehag have erfaret, at paa de over Vores Ryttergods holdte Auktioner have adskillige Fæste-Bønder, med fuld Eiendoms Ret, tilforhandlet sig deres i Fæste havende Gaarde, og ere saaledes blevne virkelige Selv-Eiere eller Eiendoms-Bønder; og det er Vores allernaadigste Intention og Villie, af disse og andre Selv-Eier-Bønder beskyttes og haandhæves saaledes, at andre og flere Fæste-Bønder ligeledes kunde faae Mod og Lyst til at stræbe efter, ligeledes at erhverve Eiendoms-Ret, hvilket Vi allernaadigst eragte at være til Landets almindelige Bedste og Fordeel, da det ikke vel kan feile, at Jorden maa overhovedet blive bedre behandlet, naar den, som dyrker den, veed og er forvisset om, at den Tid, Flid og Kræfter, han anvender paa Gaardens og Grundens Forbedring, komme ham selv og hans Børn og Arvinger efter ham til Nytte, end naar han i den Henseende lever i Uvished; ligesom Vi og allernaadigst ville se derhen, at slige Selv-Eier- eller Eiendoms Bønder ikke skulle have at befrygte, at de i Mangel af Forsvar, skulde være udsatte for Fornærmelse og Overlast; derhos vi og allernaadigst formode, at adskillige Proprietarier efterhaanden, og efter de dem af nogle Jordegods-Eiere allerede givne Exempler, ville finde deres Regning og Fordeel ved, efter Omstændighederne, enten at overdrage Eiendoms Ret til deres Fæste-Bønder, eller at give dem Arve-Fæste: saa ville